

вашите вървания и възгледи съм свещени. За васъм съм свещени, но не за всички хора. Тъм съм върни и свещени дотолкова, доколкото могатъ да ви избавятъ отъ вашиятъ нещастия и мъчинотии. Обаче, намърите ли се предъ мъчинотии, които не можете да разрешите съм вашите вървания, тъм сами по себе си пропадатъ. Тогава започвате да търсите помощь отвънъ. Искате да дойде нѣкое съвършено, напреднало същество да ви помогне. Понѣкога и тия същества, които иматъ голѣми знания, слизатъ при васъ, но не могатъ да ви помогнатъ. — Защо не могатъ да помогнатъ? — Нѣматъ такава опитностъ, отъ която да се ползватъ. Въ края на краищата, все ще се намърти нѣкое напреднало същество, което може да ви помогне.

Като знаете това, пазете се отъ заблуждението да мислите, че всичко знаете, или че много знаете и като заминете за другия свѣтъ, ще ви посрещнатъ съм вѣнци, музики и пѣсни. Такъвъ приемъ се устройва само на онзи, който още на земята се е научилъ да пѣе и да свири. — На какво може да свири всѣки човѣкъ? — На сърдцето си. Най-усъвѣршенствуваниятъ инструментъ на земята е човѣшкото сърдце. Следователно, ако човѣкъ не се е научилъ да свири на своя собственъ инструментъ — сърдцето си, мъжно може да разбира и да управлява вѣншните инструменти. Който не знае да свири на сърдцето си, е нещастенъ; който знае да свири, е щастливъ. Ако не знае да свири добре на цигулка, човѣкъ не може добре да я настройва и постоянно вика този — онзи да му я настройватъ: единъ му скъжва струните; другъ — развие лжка повече, отколкото трѣбва; трети — пукне нѣкѫде цигулката. Следъ това всички се произнасятъ, че цигулката не свири, нищо не струва. Казвамъ: Не давайте цигулката си на другитъ хора, да правятъ опити съм на нея. Това значи: не давайте сърдцето си на хората, да правятъ опити съм на него. Само вие имате право да настройвате сърдцето си и да свирите на него.

Когато се намърятъ предъ мъчинотии, които не могатъ сами да разрешатъ, хората се запитватъ: Защо Богъ създаде свѣта така? — Какъ е създаденъ свѣтътъ? — Както е писано въ книгите на пророците, на учениците, на философите. Питамъ: Тѣзи хора бѣха ли въ времето, когато свѣтътъ се създаваше? Ще кажете, че